

VÁNOČNÍ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

NEBOJTE SE! HLE ZVĚSTUJI VÁM VELIKOU RADOST,
KTERÁ BUDE PRO VŠECHEN LID.

DNES SE VÁM NARODIL SPASITEL,
TO JE KRISTUS PÁN.

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

V čem spočívá tajemství Vánoc?

Vánoční svátky jsou dobou obdarování a vzájemného sblížení. Mají své kouzlo a šťastný je ten, kdo ho objeví. Je typické, že se současní rodiče snaží děti materiálně zajistit, zprostředkovat jim všechno, co takzvaně žádá doba. Na popovídání s dětmi však rodičům často nezbyvá čas. Pravá oslava narozenin Ježíše, pokud ji nezařadíme jen do kategorie jídla a dárků, spočívá právě v rozhovoru a v určitém žasnutí.

V Betlémě – v Judsku – se narodil Ježíš Kristus. Přichází jako Pán nového království, jež je zbudováno na laskavých a poctivých vztazích mezi lidmi, které je královstvím pravdy, spravedlnosti a lásky. Kolem tohoto krále, maličkého a bezbranného dítěte, se shromažďují lidé věrní novému království. Tak přijdou pastýři, tak přijdou mudrci, tak jdeme i my. Kdo do

Betléma nejde, ale zanedlouho ho dá brutálně napadnout, je diktátorská moc krále Heroda, který se děsí příchodu nového krále. Návštěva jesliček je vlastně projevem našeho rozhodnutí patřit do onoho nového království, našeho rozhodnutí přijmout jiná pravidla mezilidských vztahů, než jsou ta, která nám často vadí, ale která sami rádi užíváme. Je to, anebo by to mělo být rozhodnutí, že přestaneme podvádět, vydírat, chytračit, lhát, vytahovat se a pohrdat slabšími, a že se naopak začneme dělit a poctivě spolupracovat, že si chceme s lidmi rozumět a pomáhat jim. Jsme přece sousedé a obyvatelé této země. Protože jsou jesličky zářícím jádrem osvobozeného světa, přitahují k sobě všechny a všechno.

Během Štědrého večera budeme obdarováni mnoha příjemnými, hezkými či užitečnými věcmi a sami jich jistě hodně darujeme. Nad všechnu cenu či vzácnost našich darů je vědomí, že někomu stojíme za to, aby nám chtěl udělat radost, a že sami máme někoho, komu ji chceme udělat. Vánoce jsou svátky vztahu. Vztahu, který utváří naši cenu i cenu, kterou pro nás mají ti druzí. A my této ceně smíme věřit.

Těším se na všechna krásná setkání. Přeji radostné a požehnané Vánoce.

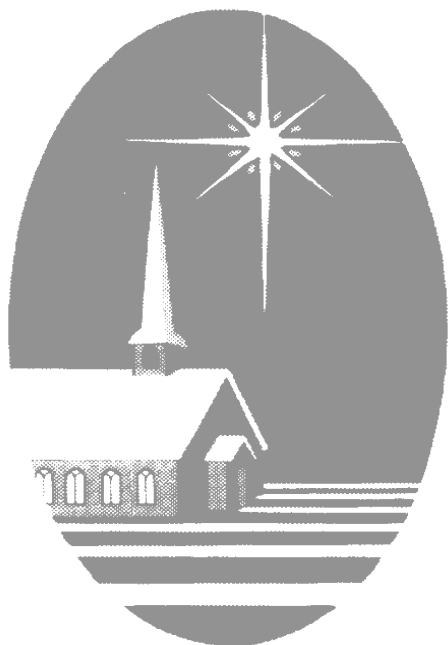
P. Milan Plíšek

Nejprve jsem si myslel, že křesťanství je životní styl, který mě baví - jako malý ministrant, jako dospívající student. Až mě život vyzkoušel a uvědomil jsem si, že jsem hříšník, který si sám ze svého hříchu nepomůže, pochopil jsem, jak moc potřebuji milosrdného Spasitele, který se pro mě narodil před léty v Betlémě.

ADVENTNÍ KONCERT

bude tentokrát v neděli 19. 12. v 16 hodin.
Všichni jste zváni do kostela v Jeníkově

Půlnoční mše svatá bude

24. 12. 2010 ve 24.00 v Modlanech.

Ve Hrobě a v Teplicích bude o půlnoci bohoslužba slova.

V Teplicích bude v 15.00 koncert (Rybova vánoční mše) v děkanském kostele

V 16.00 bude mše svatá především pro rodiče s dětmi v Trnovanech.

Dále bude v Teplicích mše sv. ve 21.30 V Trnovanech.

25. 12. můžete oslavit **narození Páně**

v kostele v Hrobě v 8.30

nebo v Duchcově v 10.30

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Ve dnech od 4. 1. do 7. 1. 2011 proběhne ve farnosti Jeníkov (Jeníkov, Oldřichov, Lahošť a Hudcov) a Zabušany (Straky, Štěrbina, Všechlapy, Zabušany a Želenky) tříkrálová sbírka, kterou pořádá charita. Tři králové budou chodit se zapečetěnou pokladničkou a svoji totožnost budou moci prokázat kartičkou vystavenou Teplickou charitou. Výtěžek z tříkrálové sbírky je vždy věnovat na potřeby sociálně slabých.

Tříkrálová sbírka

Víte, že...

koncem listopadu byla udělena hlavní cena za nejlepší stavbu v ČR prestižním Klubem za starou Prahu kostelu Svatého Ducha na Šumné? Cenu si převzal pan architekt Marek Štěpán. Šumná je obec, která spadá pod správu Fatymy Vranov a kostel sv. Ducha tam byl nedávno postaven. Je nejenom jedinečný skvost architektury, ale i místo posvátné, kde je možno přiblížit se Pánu Bohu.

otec Marek

Setkání velehradských poutníků

Každý rok předposlední týden v srpnu vycházejí pěší poutníci z Vranova nad Dyjí a z jiných koutů naší země na poutní místo Velehrad. Při pěší pouti vzniká pěkná atmosféra a zajímavé přátelství a také se natáčí film, který pak bývá pouštěn na setkání velehradských poutníků na podzim. A na jedno takové setkání jsme jeli s jeníkovskými dětmi a mládeží (bylo jich osm). V pátek jsme šťastně dorazili na Šumnou, odkud nás o. Marek a katechetka Markéta ze Štítar dovezli do Vranova n. Dyjí.

Sobota je při setkání velehradských poutníků poutním dnem. Pokaždé se putuje na přísně utajované místo, které se poutníci dovídají až v ten den. Tentokrát to bylo do kostela sv. Ducha na Šumné. Součástí sobotní pouti byla i krátká brigáda v šumenském lese.

Po brigádě hurá na mši svatou. Mile nás překvapilo i pohoštění, které bylo pro nás nachystáno. Na faru jsme došli unavení, ale myslím že šťastní, už za tmy. Večer jsme se všichni těšili na shlédnutí filmu o letošní pěší pouti na Velehrad. Domů jsme se vrátili v neděli. Setkání poutníků se nám líbilo a těším se, až zase spolu vyjedeme někam jih Moravy. A jak se líbilo dětem?

Oli - mě se líbilo pohoštění a jsem ráda, že jsem viděla druhé poutníky.

Perla - mě se líbila mše svatá, růženec, pohoštění. Také to, že to všichni ušli na tu Šumnou, když říkali, že to neujdou a zpívání do mikrofonu.

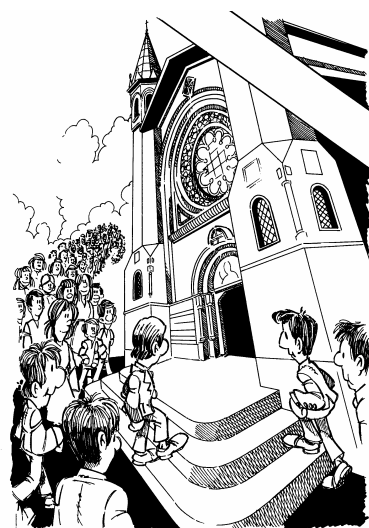
Když jsme putovali na Šumnou měli jsme megafon a mikrofon, kde bylo možné se modlit, zpívat... (pozn.)

Sabina - Mě se líbil film, jak jsme byli v kostele na Šumné, a jak jsme pracovali.

Tibor - Mě se líbilo seznamování, rotunda ve Vranově n. Dyjí
Míša - Mě se líbil film, zpáteční cesta ze Šumné, to, že jsme šli po tmě a hry co jsme hráli.

Nikola - Mě se líbila zpáteční cesta ze Šumné a pohoštění

Terezka - Mě se líbila zpáteční cesta ze Šumné.

S.k. Táňa

Pout' v Zabuřanech

Šimon a **Juda** jsou patronové farního kostela v Zabuřanech. Jejich svátek jsme si připomněli 28. 10. 2010, kdy jsme společně slavili poutní mši svatou ve farním kostele. Byli jsme rádi, že jsme mohli společně děkovat Bohu za tyto dva svaté a také jsme na přímluvu těchto dvou patronů – Šimona a Judy vyprošovali požehnání pro celou Zabuřanskou farnost.

Šimon, zvaný Horlivec, nebo také Kananejský, je jedním z dvanácti apoštolů. Obě dvě označení mají stejný význam, bývali tak označováni příslušníci bojovné nacionalistické skupiny zélótů, kteří chtěli uspořádat Boží vládu na zemi odbojem proti římské nadvládě. Je pravděpodobné, že než se stal Ježíšovým učedníkem, patřil mezi ně i Šimon.

Juda se v seznamech apoštolů objevuje jako Juda Jakubův nebo Tadeáš. Podle tradice byl považován za bratra apoštola Jakuba Mladšího a za autora jednoho z listů, který je zařazen mezi knihy Nového zákona.

Oba dva prožili život pravděpodobně v Persii. Jejich ostatky jsou uloženy ve svatopetrské bazilice.

Nejen každý člověk má svůj životní příběh. I celý náš svět má příběh, ve kterém každý z nás také nějak účinkuje. Podstatné rysy tohoto příběhu nacházíme na stránkách bible. Být křesťanem znamená o tomto příběhu vědět a vědomě se jej účastnit.

Zaostřeno na člověka

Stvoření, které stojí v samém středu Božího zájmu, je právě člověk. Od počátku jej Bůh stvořil ke svému obrazu - mezi člověkem a jeho stvořitelem je tedy výrazná podobnost. A Bůh jde ve svém zájmu o člověka ještě dál: chce mu dát účast na své božské přirozenosti. („*Tím nám daroval vzácná a převeliká zaslíbení, abyste se tak stali účastnými božské přirozenosti a unikli zhoubě, do níž svět žene jeho zvrácená touha*“ . 2 Petr 1,4) Nad tímto božím zájmem o člověka nepřestávají žasnout generace věřících. Možná znáte slova žalmu 8: „*Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš?*“ K tomuto úžasu může každý dojít, když si místo slova „člověk“, které je abstraktní, dosadí své jméno. Ano, Bůh má zájem o každého jednotlivce - chce, aby všichni lidé byli zachráněni a došli k poznání pravdy o Bohu, světu a člověku (srov. .). Od počátku chce, aby jej lidé poznali a uznali jako svého dobrého a laskavého Stvořitele.

„Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslítovat se nad synem vlastního života?
I kdyby některé zapoměly, já na tebe nezapomenu.
Hle vyrýl jsem si tě do dlaní“ (Izajáš 49,15)

Od Adama...

Příběh našeho světa se začíná se vši dramatičností rozvíjet už v ráji hned po stvoření. Adam s Evou jsou postaveni do zahrady. Celá jim patří, mohou ji skvěle užívat. Jen jedině jim zatím není dovoleno: jíst ze stromu uprostřed zahrady. Tento strom je tím největším božím darem. Jeho ovoce přináší účast na božském životě tomu, koho Bůh sám pozve, aby toto ovoce ochutnal. Pro toho však, kdo toto ovoce ochutná svévolně - bez Božího pozvání - znamená ochutnání ovoce z tohoto stromu smrt. Právě k tomu dojde v ráji kvůli ničivému působení Dábla, který převrací řád daný Bohem ke škodě člověka. Adam s Evou, kteří pohrdli láskou svého Stvořitele se musí vzdálit od stromu života. Do jejich života vstupuje bolest, utrpení, námaha a nakonec smrt. To vše zaznívá z Božích úst v okamžiku, kdy opouští ráj (srov. 1 Mojž 3,14-19). Ve slově, které Bůh adresuje Svůdci se však objevuje radostný moment: „*Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.*“ (1 Mojž 3,15) Těmto slovům říkáme protoevangelium - první radostná zvěst. Zaslubují, že v lidském rodu povstane „Někdo“ - potomek ženy, který bude nad Satanem triumfovat. Ještě není jasné, kdo to bude, ale Starý zákon je plný očekávání Vítěze, které se stále více stupňuje.

...přes Mojžíše...(asi 1300 př.n.l.)

Slova řečená v ráji jsou příslibem návratu do ráje. V dějinách Izraele tento první příslib návratu dostává své podoby realizace. Tou první je vyvolení Abraháma. V prostředí Babylónie, kde se uctívá mnoho bohů, Abrahám uslyší Boží hlas a stává se zcela ojedinělým a výjimečným ctitelem jediného Boha. Tuto svoji náboženskou zkušenost předává své rodině. Další historii rodiny nacházíme krásně vyjádřenou v páté knize Mojžíšově ve Vyznání Izraele: *„Můj otec byl Aramejec bloudící bez domova, sestoupil do Egypta a s hrstkou lidí tam pobýval jako host. Tam se stal velikým, zdatným a početným národem. Ale Egypťané s námi zle nakládali, trýznili nás a tvrdě nás zotročovali. Tu jsme úpěli k Hospodinu, Bohu našich otců, a Hospodin nás vyslyšel, shlédl na naše pokoření, plahočení a útlak. Hospodin nás vyvedl z Egypta pevnou rukou a vztaženou paží, za veliké hrůzy, se znameními a zázraky, a přivedl nás na toto místo a dal nám tuto zemi, zemi oplývající mlékem a medem.“* (5 Mojž 26,5-9) Toto vyznání je nádherným svědectvím o Božím jednání v historii rodu a národa. Svědčí o věrnosti Boha, který ani v nejtěžších chvílích neopouští svůj národ a zaznívalo v době díkyvdání za úrodu, když se do chrámu přinášel koš s prvotinami úrody.

Při východu z Egypta na poušti u hory Sinaj dal Bůh svému národu Desatero a uzavřel s ním smlouvu, kterou se Izrael měl stát pro Boha zcela zvláštním národem uprostřed národů země. Odlišovat jej měla zejména víra v jediného Boha a morální kodex na svou dobu výjimečný svým ohledem na soukmenovce, sirotka, vdovu, dlužníka či otroka.

Vyvedení z Egypta se stává pro izraelský národ do budoucna zdrojem naděje v záchraně Boží působení ve prospěch Izraele a Mojžíš je prvním předobrazem budoucího Zachránce.

...přes krále Davida...(asi 1000 př.n.l.)

Bůh bděl nad svým národem. Ten mu v dějinách ale často nebyl věrný. Zatímco otroctví v Egyptě lze chápat spíše jako zkoušku, mnohá další zotročení Izraele v dějinách ze strany okolních mocností je nutno chápat jako boží trest za hříchy Izraele. Pro Izrael nebylo jednoduché v prostředí, ve kterém žil, zachovat věrnost jedinému Bohu. Národ byl příliš fascinován bohoslužbami okolních národů, které měly sice bohy vyrobené lidskýma rukama, ale zato viditelné a blízké. Bůh nebes převyšující všechno se často zdál vzdáleným.

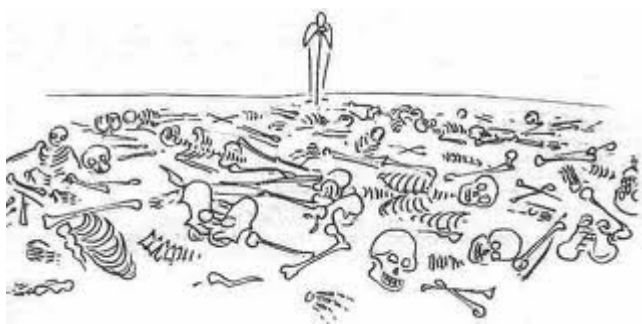
Podobně to bylo s politickým zřízením. Zatímco okolní národy měly krále - viditelné vůdce, Izrael měl být národem vedeným od Boha skrze službu charismatických proroků, které povolával Bůh sám. Ani to nebylo pro národ únosné. Chtěli krále a také jej od Bo-

ha dostali i s varováním, čím vším je zřízení královské instituce zatíženo. Král v Izraeli měl být Božím zástupcem uprostřed lidu a měl být zástitou zejména pro chudé. Většinou to nebyla pravda. Králové si často dělali co chtěli nezávisle na Bohu a jeho vůli. Výmluvně o tom svědčí věta mnohokrát opakovaná v královských knihách: „*Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích.*“ Hned král Saul byl Bohem nakonec zavržen pro svoji svévoli a byl vystřídán Davidem. Bible líčí Davida velice realisticky - i on má své chyby. V dalších dějinách se ale stane pro Izrael vzorem ideálního krále, který bude očekáván jako Boží zástupce na zemi, jako ten, kdo zajistí Izraeli pokoj od nepřátel a kdo bude v zemi zástitou pro chudé - pravý pastýř Izraele. Tak se stane, že mnohokrát v dějinách myšlenka duchovního osvobození od hříchu bude nahrazena myšlenkou osvobození od politického útlaku cizích národů a mocností - zejména národů sídlících v okolí Izraele a později asyrského a babylonského království.

Se vznikem království se objevuje v Izraeli také další vážný hřích: je to sociální nesolidarita a útlak chudých ze strany bohatých a mocných.

...přes babylónské otroctví...(598 - 538 př.n.l.)

Pro hřích modloslužby a bezohlednosti na chudé v zemi přichází tresty v podobě ohrožení od nepřátel. Nejtěžší otroctví zažil národ v Babylóně v letech 598 - 538 př.n.l. Toto otroctví však mělo pro národ léčivý účinek. Bylo obdobím, kdy si národ znovu uvědomil, že se zřekl zdroje své existence, kterým je Bůh. V cizí zemi izraelité začínají znovu z celého srdce toužit po Bohu a po slyšení jeho hlasu. Naplňují se slova proroka Ámosa: „*Hle, přicházejí dny, je výrok Panovníka Hospodina, kdy pošlu na zemi hlad, ne hlad po chlebu ani žízeň po vodě, nýbrž po slyšení slov Hospodinových.*“ (Amos 8,11) Bůh posílá proroka Ezechiela, který lidu oznamuje naplno pravý důvod jejich zajetí a prorokuje vysvobození. „*Opět posvětim své veliké jméno, znesvěcené mezi pronárody, jméno, které jste vy uprostřed nich znesvětili. I poznají pronárody, že já jsem Hospodin, je výrok Panovníka Hospodina, až na vás ukáží před jejich očima svou svatost. Vezmu vás z pronárodů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší země. Pokropím vás čistou*

vodou a budete očištěni; očistím vás ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model. A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich.“ (Ezechiel 36,24-27)

Jedno z nejkrásnějších proroctví Starého zákona slibuje, že to, co člověk svými silami nedokáže, vykoná Bůh svojí milostí: vyvede svůj lid ze zajetí zpět do vlasti, ale hlavně dotkne se svým duchem srdcí lidí a uschopní je naplnit Boží řády skutkem - to je to, co člověk pro svoji náklonnost k hříchu často nedokáže. Obrázek na této stránce se vztahuje k dalšímu nádhernému Ezechielovu vidění - vidí údolí plné suchých kostí. Ty jsou obrazem národa, jehož naděje v zajetí skomírá. Tyto kosti ožijí, obalí se masem a je z nich velmi veliké vojsko - obraz národního vzkříšení.

...k Ježíši Kristu

V obyčejném a prostém a zdánlivě tragickém příběhu Ježíše Krista docházejí proroctví Starého zákona své naplnění a dějiny lidstva svůj střed a řešení. I když v dějinách Izraele často očekávání slíbeného Zachránce dostává často podobu časného osvoboditele - od pozemských útlaků a nepřátel, je Ježíš - syn tesaře Josefa z Nazareta, nad kterým se mnozí pohorší, tím slíbeným Božím Mesiášem, který spasí svůj lid (tj. všechny lidi) od hříchu. Jak to Ježíš udělá?

Odstup, Satane

Boží Syn se rodí jako každý jiný člověk, pracuje v Nazaretě se svým otcem Josefem a ve třiceti letech vystupuje před lid. Uzdravuje, hovoří o Bohu, odpouští hříchy, neodmítá pomoc ani příslušníkům jiných národů, vyhání zlé duchy. Kde je Ježíš, odtud musí zlý duch chtě nechtě odejít. Tím vším zjevuje velice hmatatelně Boží lásku. S Ježíšem Boží láska

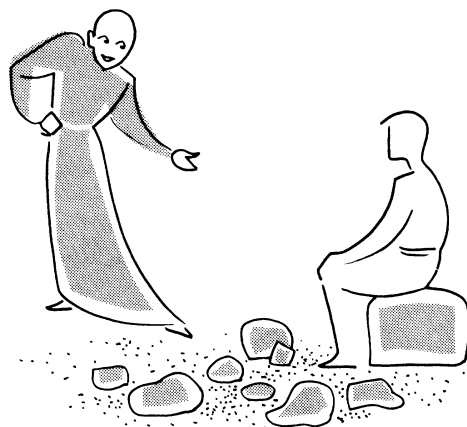
přišla mezi nás - lidé se jí mohli zblízka dotknout. Dábel je Kristem odhalen jako lhář a ten, který chce lidský život zahubit. První lidé neposlechli Boha - svého Tvůrce a Otce a tím pro všechny lidi uzavřeli ráj. Ježíš, pravý Boží Syn a zároveň pravý člověk je naprosto poslušný svého nebeského Otce. Mnohokrát to opakuje v evangeliích, že právě proto přišel, aby plnil vůli svého nebeského Otce. Právě touto poslušností až k smrti kříže zachraňuje člověka a otevírá mu znovu nebe. Důležité je, že je poslušný jako člověk - jako jeden z nás. Jediný z nás to bezezbytku dokázal - a to stačí. Nebe je otevřené.

Nebylo to ale snadné. Ježíš musel vybojovat svůj boj. Mnohokrát byl Dáblem pokoušen, aby slevil ze své poslušnosti: na začátku svého působení a potom také na kříži, kde na něj ze všech stran křičí „*Sestup z kříže!*“. On vybojuje i tento poslední boj do morku kostí, na život a na smrt. Zachová si důvěru ve svého Otce a Otec jej třetího dne vzkřísí z mrtvých. Podobně jako osud Adamův je osudem každého člověka, prožije smrt a vzkříšení z mrtvých po způsobu Ježíše Krista každý člověk. Adam nám svou neposlušností daroval smrt, Ježíš svojí poslušností nám získal život. Následujme ho.

Poslední slovo má o. Nik

Za pár dní budeme slavit vánoce. Asi všichni víte, proč je slavíme, ale pro jistotu: o vánocích slavíme, že se Bůh stal člověkem. Sestoupil na zemi v podobě malého dítěte, které se narodilo a rostlo tak jako ostatní lidé. Je plně lidským, ale zároveň je i Bohem.

Co to pro nás znamená, že Ježíš je Bůh a zároveň člověk? On jako člověk nás dokonale zná. Žil náš život, ví co prožíváme, ví jak nám je. V jeho lidství nacházíme porozumění a útěchu. Jako Bůh nám nejen rozumí, ale zároveň ví jak nám pomoci. Na naše otázky a problémy má nejen odpovědi, ale také moc a sílu, která nám je pomůže řešit. Stal se naším bratrem, abychom k němu s důvěrou přicházeli a zůstal Bohem, abychom od něj odcházeli uzdraveni a zachráněni.

Pro děti: **POPLETENÝ TEXT O VÁNOCÍCH**

Honzík měl za úkol napsat do slohu vyprávění na téma Vánoce. Snažil se, aby na nic nezapomněl. Náboženství uměl dobře, ale s pravopisem měl potíže, a tak v textu nadělal chyby. Když je všechny najdeš a opravíš, pak ze správně opravených písmen po řádcích sestavíš tajenku.

Jak se plavily brvení Vánoce
Za vpádu císaře Augusta vyšlo rozřízení,
že všichni obyvatelé Římské říše, jsou povinni
se zapravit do měst, odkud dochází jejich ro-
dina. Jozef s manželkou Marií putovali na oplu
do Betléma. Byli však nemile překvapeni,
pročže v Betlémě nenašli žádný nocleh.
Odešli se tedy ze města, až našli krásnému
chlívě. Tam se Ježíšek narodil. Maria ho uložila
do seší a zavinula plenkami. Vonku byli
pastýři u svých ptád. Přišel k nim anděl
a pramal: Nebojte se, narodil se vám Spasitel!
Andělé také zpívali: Sláva na výsostech Bohu
a na zemi pokoj lidem dobré vůle! Pastýři
nemeškali a šli se malému Ježíši poklonit.
Potom všem lidem brto novinu vyprávěli.

Tajenka:

-----,

-----!

Nezapomeň na brzdu! aneb Prosiměřice připraveny

Byl to svatý Ignác, který v době poreformační objevil znovu pro Církev cestu k hlubšímu duchovnímu životu v podobě duchovních cvičení. Právě ignaciánské duchovní cvičení trvá 30 dní. My vám je nabízíme v poněkud hodně zkrácené formě v podobě několika dnů strávených na faře v Prosiměřicích. Fara bude pro letošek opět trochu zkrášlena a zútulněna - dostaly jsme od sestřiček ze Znojma několik novějších postelí. Tak se zase účastníkům bude při exerciciích zase lépe spát. Můžete letos vybírat z těchto termínů:

20. 1. – 23. 1. pro soluňáky – vede P. Marek Dunda

Téma: C + M 2013

27. 1. – 30. 1. pro muže – vede jáhen Ladislav Kinc

Téma: Vezmi a čti (muži v Bibli)

3. 2. – 6. 2. pro děvčata ze SČS – vede P. Marek Dunda

Téma: Vznešený cíl

10. 2. – 13. 2. pro kluky ze SČS a svobodné muže – vede P. Milan Plíšek

Téma: Hovory o víře 2

3. 3. – 6. 3. pro ženy – vede P. Milan Plíšek

Téma: Hovory o víře 2

10. 3. – 13. 3. pro marianky – vede P. Marek Dunda

Téma: Nezapomeň na Cyrila

17. 3. – 20. 3. pro ženy – vede jáhen Ladislav Kinc

Téma: Vezmi a čti (ženy v Bibli)

24. 3. – 27. 3. pro maminky marianek a soluňáků – vede P. Marek Dunda

Téma: Radost a pokoj

Začíná se vždy ve čtvrtek v 18.00, zakončení v neděli ve 14.00. S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně. Cena: 250 Kč (vzhledem k reálným nákladům budeme vděční i za případné dary navíc).

Pokud na některý z turnusů nebude 10 dní před začátkem přihlášeno alespoň 10 účastníků, bude turnus zrušen. Přihlášky na faře ve Vranově n/D, Náměstí 20, e-mail marek@fatym.com, telefon 515 296 384.

P. Marek Dunda a ostatní kněží

P. S. Možná si vzpomenete, že první běh duchovních obnov v Prosiměřicích přednášel P. Stanislav Krátký. Letos jej Pán povolal k sobě. O. Pavel se krátce vrací k jeho odkazu.

Poslední slovo - o otci proboštovi

V sobotu 20. listopadu 2010 v 10.00 hod jsme se rozloučili v kostele sv. Jana v Mikulově s proboštem Stanislavem Krátkým. Jeho životní dráha byla velmi bohatá. Sám jsem se s ním setkal poprvé v semináři, kdy k nám přijel na víkendovou duchovní obnovu. Mnoho si z toho nepamatuji, snad jen jeho obdivuhodné nasazení, zápal a nekončící gejzír myšlenek, které jak bylo vidět, byly hluboce prožité. Později jsem se s ním setkal opět - to již byl v Mikulově proboštem. S dětmi jsme tam projížděli na kolech a na jeho faře jsme

našli azyl. Je to jen pár let zpět. K chůzi již používal chodítka. Jeho duch byl však mladý - jakoby překračoval hranice stáří. S velikou pozorností se nám tehdy věnoval a všechny dokázal okouzlit svým jedinečným projevem. Bylo vidět, že dveře k jeho srdci i na faře byly stále otevřené. Lidé na něj dnes vzpomínají s obdivem. Někdy vidí jeho dílo, to co dokázal a bylo to velmi těžké. Nostalgicky na něj vzpomínají, ale jakoby jim unikalo to hlavní. Kde P. Krátký bral svůj optimismus, kde čerpal v těžkých chvílích, ke komu se obracel co jim osobně dal do života? („Nemůže se skrýt světlo položené pod lampu“). Je dobře vědět, že i otec Krátký, byl ten, kdo rozsívá. Je na každém z nás, co vyrostete z toho, co do nás zasel. Někteří lidé byli smutní z toho, že jsem se s ním osobně nerozloučil za farnosti, kde strávil nejvíce ze svého kněžského života. Nebylo to možné z důvodu přímého televizního přenosu. Když se s ním loučili ostatní, pochopil jsem alespoň malinko, jak široký byl jeho životní záběr. Pán Bůh s ním měl svůj plán a On mu dal do služeb všechno. Toho si nesmírně vážím. Osobně na něj vzpomínám jako na člověka, který byl prozářen radostí, udělal si vždy čas a nikdy neřekl, když šlo o dobrou věc, že je to nemožné nebo že to nepůjde. Alespoň takto v několika řádcích se o něm zmiňuji, neboť prožíváme advent, připravujeme se na příchod Krista - světla světa. Skrze osobu probošta toto světlo zářilo. Na závěr jedno z jeho hesel: „Ano a rád, i když je to těžké!“

P. Pavel Sobotka

A takto nás učil bojovat s Pokušitelem:

Ďábel člověka pokouší, aby ho nějak svedl. Často se nám snaží namluvit, že jde pouze o maličkosti. Je potřeba jeho pokoušení včas utnout. Když takové pokoušení přijde, tak říct jasné ne.

Další oblíbená zvolání o. Stanislava:

Co ti říká světlo? Buď světlem!
Nikdy nejsme sami, andělé jsou s námi.
Buď jako anděl - Budu jako anděl.
Vaše ano ať je ano, vaše ne ať je ne.

A na závěr myšlenka z rozhovoru s P. Krátkým:

Opravdu si myslíte, že život každého člověka je tak zajímavý?

Ale jistě. Někdo třeba řekne: Vždyť můj život, to jsou samé nuly. Ale dejte před tu řadu nul jednu jedničku – a jak máte najednou vysoké číslo.

o. Nik

A NĚCO, CO ČTĚ KAŽDÝ NEJPRVE:

Člověče, tomu Adamovi a Evě závidím...

No jo, žili v ráji, vid'?

To taky, ale představ si, nevěděli, co je to tchyně.

Proč Pán Bůh stvořil nejdříve Adama a potom Evu?

Kdyby to udělal obráceně, tak by musel poslouchat moc připomínek.

Operace, která se zdařila

Procitne pacient z narkózy a táže se muže v bílém: „Pane doktore, prosím vás, jak dopadla moje operace?” Muž v bílém odpoví: „Nezlobte se, pane, já nejsem doktor, já jsem svatý Petr”

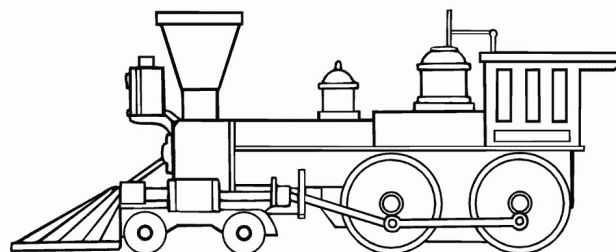
Ptá se v kanceláři jedna úřednice druhé: „Cos vybrala svému manželovi na Vánoce?”
Druhá odpoví: „Vkladní knížku.”

Rabín jde ze synagogy a zastaví ho chudý žid.
Drží před ním prázdnou misku a říká: „Rabi, už tři dni jsem nic nejedl.”

Rabín se vážně zamyslí a odpoví: „To víš, bratře, do jídla se musíš tak trošku nutit.”

„Vlak má zpoždění už víc než půl hodiny“,
stěžuje si cestující u výpravčího.

Ten odpoví: „Buďte klidný, pane, jízdenka
platí tři dny.“

Dvě myšky chytily slona a chystají se ho sežrat. První říká: „Počkej, skočím pro hořčici.“

Když se vrátí, druhá myš sedí sama a hořkuje: „Já nešťastná jsem ho neuhlídala, utekl.“
Na to první: „Nekecej, ještě přežvykujješ!”

Vánoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PRÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24

Zpravodaj vyšel v prosinci 2010 v nákladu 900 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již padesáté sedmé) je plánováno jako velikonoční a vyjde, dá-li Bůh, v dubnu 2011. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově + Zabušaněch). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300